**Старэйшае пакаленне – скарб грамадства**

Аўтар: Кінга Красіцкая
14.07.2019 00:00

26 ліпеня прыпадае літургічны ўспамін святых Яўхіма і Ганны, бацькоў Найсвяцейшай Панны Марыі, дзядулі і бабулі Езуса Хрыста. Гэты дзень павінен прыгадаць усім, наколькі важныя дзядулі і бабулі для сям'і і грамадства. Прадстаўляецца цудоўная нагода для малітвы ў іх інтэнцыі і аказання старэйшаму пакаленню асаблівай зычлівасці.

Вучаць, выхоўваюць, перадаюць веру і любоў

У адной са сваіх гамілій Святы Айцец Францішак прыгадаў, што старэйшыя асобы – гэта тыя, хто пакідае пэўнае наследдзе: перадае веру, гісторыю, вопыт і мудрасць. Як старое віно, яны маюць унутраную сілу, каб перадаць высакародную спадчыну. ***"Пажылыя людзі з'яўляюцца для маладых крыніцай мудрасці. Калі бацькоў не было дома або яны вызнавалі дзіўныя ідэалогіі, якія некалі навязваліся палітычнымі ўладамі, менавіта бабулі перадавалі ўнукам веру"***
, – сцвярджае Папа. Доказам гэтаму могуць быць гісторыі многіх дарослых асоб, якія мелі шчасце ў дзяцінстве выхоўвацца пры дзядулі і бабулі.
†

***"Сваіх дзядулю Яна і бабулю Стэфанію Крыніцкіх я лічу асаблівымі,***
– расказвае Вольга Кісель. –
***Калі была малой дзяўчынкай, яны рабілі ўсё, што ў іх сілах, каб усмешка не сыходзіла з майго твару. Можна нават сказаць, спаборнічалі паміж сабой, хто «аддасць больш сябе». Навучылі мяне годным адносінам да прыроды, жывёл, паказалі цяжкую працу ў гаспадарцы. Ад іх я атрымала «буквар» веры". Спадарыня Вольга адзначае, што яе бацькі не хадзілі ў касцёл, паколькі належалі да камуністычнай партыі. А дзядуля і бабуля былі практыкуючымі каталікамі. "Калі я прыязджала ў вёску на выхадныя ці канікулы, першай кніжкай, якую яны давалі мне ў рукі, быў стары малітоўнік, – расказвае жанчына. – Я не магла яшчэ сама чытаць, таму прасіла бабулю. Да гэтай пары памятаю «здраваські» і «Анёл Панскі», якія мы разам адгаворвалі ў вячэрняй цішыні. Малітва бабулі гучала, як песня, а я старалася паўтараць за ёй. Калі стала старэйшай, дзядуля і бабуля паклапаціліся аб тым, каб я прыступіла да споведзі і Першай Камуніі. Бязмежна ім удзячна за атрыманую ў спадчыну і ўмацаваную веру, якая ўжо на працягу столькіх гадоў дапамагае мне ў штодзённых жыццёвых цяжкасцях".***

Сёння спадарыня Вольга сама ўжо бабуля. Яна таксама стараецца быць памяркоўнай, клапатлівай, цярплівай і поўнай любові да сваіх унукаў. ***"Лічу, што не важна закідваць дзяцей каштоўнымі падарункамі. Самае галоўнае – даваць сведчанне веры, а***

***таксама выхоўваць у іх чалавечнасць і дзяліцца любоўю”,***
– дадае жанчына.

Паслуга “быцця дзядулем і бабуляй” – гэта чуванне, хоць бы здалёк, над маладымі; гэта до

Пачуццё ўдзячнасці

Некалькі гадоў таму Цэнтр даследавання грамадскай думкі ў Польшчы правёў цікавае апытанне на тэму “Адносіны грамадства да пажылых асоб”. Аказалася, што 56% палякаў заўважаюць у сваім жыцці пазітыўны ўплыў дзядуль ды бабуль і адчуваюць, што чымсьці ім абавязаны. Супрацьлеглай думкі прытрымліваецца толькі чвэрць апытаных.

З даследаванняў вынікае, што малодшыя асобы (ва ўзросце 18–35 гадоў) абавязаны дядулям і бабулям нашмат большым, чым старэйшыя. Сярод іх самую шматлікую групу складаюць вучні і студэнты, а таксама асобы, якія займаюць кіруючыя пасады. 61% удзельнікаў апытання заявілі аб удзячнасці дзядулям і бабулям за пачуццё таго, што яны любімыя. Больш за палову праанкетаваных сцвердзілі, што вера і маральныя прынцыпы былі ім перададзены менавіта дзядулямі і бабулямі.

Псіхолаг Аліна Палубочка адзначае, што многія з нас абавязаны старэйшаму пакаленню сапраўды многім. Дзядулі і бабулі з’яўляюцца дасканалай крыніцай ведаў – яны расказваюць сваім унукам гісторыю сям’і, выхоўваюць у іх пэўныя рысы характару, такія як самадысцыпліна, працавітасць, абавязковасць. Акрамя таго, калі запрацаваныя бацькі не маюць часу, дзядулі і бабулі іх замяняюць, забяспечваючы ўнукам апеку.

 ***“Сёння бацькі ўсё больш паглынуты працай, маюць больш абавязкаў. Вельмі часта дзецьмі займаюцца менавіта дзядулі і бабулі. Яны вучаць унукаў практычным навыкам, прышчэпліваюць ім маральныя каштоўнасці і прынцыпы, перадаюць жыццёвую мудрасць і, самае галоўнае, дораць безумоўную любоў,*** – гаворыць спадарыня Аліна. –
***Хто, калі не дзядуля ці бабуля, раскажа ўнукам найлепшыя казкі? Хто, калі не яны, будзе баяць ім каляровыя гісторыі з мінулых дзён, у тым ліку сямейныя? Дзядулі і бабулі, якія здольны даць добрую параду, ахвяраваць час, дапамогу і малітву, проста незаменныя. Гэта сапраўдны скарб! Іх роля ў выхаванні ўнукаў бясцэнная”.***

Удзячнасць і павагу старэйшаму пакаленню належыць выказваць кожны дзень. Гэта можна зрабіць усмешкай, пацісканнем далоні, падтрыманнем на духу ў хвіліну смутку ці кубачкам гарбаты пасля стомнага дня. Варта таксама чэрпаць з жыццёвага досведу дзядуль і бабуль, быць з імі, слухаць тое, што хочуць сказаць. Мы павінны нястомна даручаць іх заступніцтву святых Яўхіма і Ганны, а таксама не забывацца маліцца за душы тых, каго ўжо няма побач.

**Добры Ойча, Ты знаходзішся побач з чалавекам на кожным этапе яго жыцця.**
 **Дзякую Табе за сталы ўзрост, дзякую за людзей, якія пражылі на гэтай зямлі многія га**
 **Дзякую за тое, што захавалі веру, за тое, што змаглі яе перадаць.**
 **Праз заступніцтва св. Яна Паўла II, які паказаў свету прыгажосць старасці, прашу Цябе**
 **Умацуй іх веру ў тое, што з’яўляешся Айцом, багатым на міласэрнасць. Амэн.**